A°. 1848. N°. 140.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 6 JULI.

De prijs der Advertentiën is van een tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Het herzienings-ontwerp van het ministerie DONKER-CURTIUS.

IV.

Toen de negenmannen in 1844 voorstelden eene Eerste Kamer te behouden, schreven zij in hunne Memorie van Toelichting: »Men vergete niet, »dat eene Eerste Kamer den grond, »waarop zij in andere rijken staat, »bij ons geheel mist," en het was een der gegrondste aanmerkingen tegen het voorstel, dat men voorstelde eene instelling te behouden, die men zelve moest erkennen, op geenerlei grond te steunen. Na dien tijd heeft de publieke opinie zich al meer en meer tegen het behoud eener Eerste Kamer verklaard en het was zelfs verwonderlijk te zien, hoe men, bij zooveel verschil van inzigt, juist op dit ééne punt bijna eenstemmig was. De commissie van 17 maart evenwel meende, de Eerste Kamer te moeten behouden, en beproefde in de Memorie van Toelichting eenige dragelijke argumenten bij elkander te zamelen, om ten minste die arme Eerste Kamerheeren niet geheel en al aan hun lot over te laten. Vergeefsche moeite! de argumenten maakten zoo weinig opgang, dat men, zelfs in de adhaesiën en adressen van toetreding, juist bijna altijd dit punt uitzonderde. Wat doet het ministerie »burgerlijken zin"? Met eenen ijver, eene betere zaak waardig, werpt het zich tot verdediger en resurrectionist der benepen Eerste Kamer op, en schrijft in zijne Memorie van Toelichting: »Het is inderdaad bevreemdend, dat de noodzakelijkheid eener Eerste Kamer kan »worden in twijfel getrokken. *Geene »regering toch is denkbaar tegenover »eene eenige, door het volk gekozene, »in het openbaar beraadslagende vertegenwoordiging.* Al ware het alléén (1) om alle overijling voor te »komen, om tijd van beraad, welke »steeds tot bedaarde overweging leidt, »te winnen, zoude eene Eerste Kamer, »of een tweede deel der verte»genwoordiging, noodzakelijk zijn."

Het eerste, dat het »inderdaad *bevreemdend*" is, dat de noodzakelijkheid eener Eerste Kamer in twijfel wordt getrokken, zal men wel niet voor argument of *toelichting* willen laten doorgaan. Wij zouden er dan ook niet van gesproken hebben, indien de Memorie van Toelichting niet voortdurend met dergelijke phrasen was opgevuld, die men, bij gebreke van argumenten, schijnt gebezigd te hebben.

Geene regering is DENKBAAR (de uitdrukking is sterk) *tegenover eene eenige, door het volk gekozene, in het openbaar beraadslagende vertegenwoordiging.* Het ministerie, dat voorgeeft een ministerie van »*burger»lijken zin*" te zijn, verklaart het dus *onmogelijk* te regeren, met eene »door »het volk verkozene" en »in het open»baar beraadslagende" vertegenwoordiging, wanneer het niet eene andere »vertegenwoordiging" bij de hand heeft, om daarmede de »door het »het volk gekozene" in den band te houden, en, des noods, onschadelijk te maken. Het ministerie DONKER-CURTIUS zal dus eigenlijk *regeren* met de Eerste Kamer en zich slechts voor de leus eene »door het volk gekozene" vertegenwoordiging laten toevoegen, aan welke het, zoolang zij zoet oppast en doet wat de meester zegt, haren zin zal geven, maar aan welke het, zoodra zij eigenwijs begint te worden, met de veel rijkere (en dus natuurlijk ook veel verstandigere) Eerste Kamer wel subordinatie zal leeren. Om dus het onschatbaar genoegen te hebben, van de homogene heeren VOET, DONKER, BENTINCK, DE KEMPENAER, VAN BOSSE, LIGHTEVELDT en RIJK in het kabinet te houden, zal de natie moeten besluiten, geregeerd te worden, òf door de Kamer van »rijp beraad" en »bedaarde overweging," òf door eene *niet* »door het volk verkozene" en *niet* »in het openbaar beraadslagende" vertegenwoordiging. Want met zulk eene vertegenwoording alléén, is, zegt ne heer DONKER-CURTIUS c. s, geenerlei regering *denkbaar*.

Laat ons, na de *opinie* gehoord te hebben, nu ook het *argument* hooren: »Indien eene Kamer, vertegen»woordigende het volk, onmiddellijk »met voorstellen of wijzigingen in »voordragten tot den troon kan gaan, »staat de regering bloot om in een »oogenblik van opgewondenheid, als »de driften het bedaard overleg heb»ben verbijsterd, ten onregte te wor»den omvergeworpen. De Eerste Ka»mer is daartegen een dam, en zij kan »tevens, naar de inrigting welke thans »wordt voorgedragen, nuttig werk»zaam zijn, om de wijzigingen welke de »Tweede Kamer in de voorstellen der »regering mogt hebben gebragt en »waaraan de regering moeijelijk haar »zegel kan hechten, zonder schokken, »door de afwijzing van het geheele »ontwerp, onschadelijk te maken."

Wanneer men dit leest, weet men niet of men zich verwonderen moet, dat een liberaal ministerie, zulke argumenten durft te berde brengen, of wel hoe een ministerie dat dergelijke argumenten te berde brengt zich liberaal en in *burgerlijken zin* durft noemen. De taak eener Eerste Kamer, zoo als die *hier* beschreven wordt, is ten hoogste vernederend èn voor de regering, èn voor de Kamer »door het volk gekozen" en »in het »openbaar beraadslagende," èn voor de Eerste Kamer zelve.

Is het niet ten hoogste vernederend voor eene regering, wanneer men zegt dat »de Eerste Kamer een dam is, »om de wijzigingen, welke de Tweede »Kamer in de voorstellen der rege»ring mogt hebben gebragt en waar»aan de regering moeijelijk haar zegel »kan hechten, zonder schokken (?) »door de afwijzing van het geheele »ontwerp, *onschadelijk* te maken?" Hoe? Durft uwe regering, wijzigingen »waaraan zij moeijelijk haar ze»gel kan hechten," niet *zelve* bestrijden? niet *zelve* door kracht van betoog te doen afwijzen? Is uw zedelijk overwigt zóó gering? of wanhoopt gij nu reeds *zelven*, — gelijk wij reeds zoolang gedaan hebben — aan uw vermogen om uwe tegenstanders, alléén door middel van uw talent en het gezag van uwe overtuigingsmiddelen aan uwe zijde te brengen? Beeft gij er nu reeds voor terug om u zelven met eene »door het volk gekozene" vertegenwoordiging in aanraking te brengen, en wilt gij daarom u lafhartig verschuilen, om den strijd door *anderen* VOOR U te laten afmaken? Arme ministers! waarlijk gij deugt niet voor eene constitutionneele regering! Een Engelsch staatsman, die *wist* wat aan eene constitutionneele regering past, (CANNING) zeide eens in het Parlement: »Wie zich in den stroom der »parlementaire discussiën wil men»gen, moet niet voor de schuimende »en bruischende golven terugdeinzen." Als gij regering wilt *zijn*, moet gij ook als regering weten te *handelen*. Kunt gij aan eene wijziging »moeijelijk uw »zegel hechten," zoo toont aan wat er van en waarom het verkeerd is en, zoo gij niet overtuigen kunt, valt, want gij valt met eere. Of is een ministerie-*burgerlijken zin* al even zoo vasthoudend aan zijne portefeuilles, als een ministerie-*behoudenden zin*?

Is het niet ten hoogste vernederend voor de Kamer »door het volk gekozen," wanneer men haar reeds *a priori* voor zoo onbesuisd en hartstogtelijk houdt, dat men het [illegible] vindt haar eene rijkere (en dus verstandi-

(1) *Al ware het alléén.* Het is dus *niet* alléén om deze redenen, dat de firma »burgerlijken zin" stempel op eene Eerste Kamer gezet is? Maar waarom dan *die* redenen niet gemeld? Of wilde men er liefst niet mede voor den dag komen?

gere) zuster ter zijde te geven, om na »rijp beraad" en »bedaarde overweging," wat de eerste gezegd of gedaan heeft »onschadelijk te maken." Van de »door het volk verkozene" en »in het openbaar beraadslagende" Kamer, wacht men noch »rijp beraad," noch »bedaarde overweging." De Eerste Kamer alleen schijnt boven de menschelijke zwakheid verheven te zijn. Van personen die tusschen de *f* 500 en *f* 1200 in de directe belastingen — *met uitzondering van het patentregt* — betalen, heeft men noch »opgewondenheid," noch »verbijsteʼring van het bedaard overleg door »de driften" te vreezen. Zij zijn de gepersonnifiëerde wijsheid en bezadigdheid. De Eerste Kamer is, zoo als het ministerie het veelbeteekenend zegt »EEN DAM tegen de opgewonden»heid en het door driften verbijsterd »overleg" der Tweede Kamer. De Tweede Kamer is dus eene onmondige of onder curateele gestelde, onder de voogdij of het curatorschap van de »rijp beradende" en »bedaard overwegende," boven hartstogt en opgewondenheid verhevene, mannen die tusschen de *f* 500 en *f* 1200 aan directe belastingen — *met uitzondering van het patentregt* — betalen.

Is het niet ten hoogste vernederend voor de Eerste Kamer zelve, dat men haar dus reeds van den aanvang af voorbestemt om te zijn, niet de tolk harer *eigene* gevoelens, maar die van eene regering die te lafhartig is, of te zeer hare kracht mistrouwt om zich zelve te redden? Om voor de regering »een dam" tegen de Tweede Kamer te zijn, moet de Eerste Kamer zich voor alle ministeriën, (*Nederlandschen* zin, of *behoudenden* zin, of *Britschen* zin, of *burgerlijken* zin) beschikbaar houden. Indien het ministerie na zes weken goedvindt eene andere vlag te hijschen, moet de Kamer van »rijp beraad" en »bedaar»de overweging" terstond de oude vlag inhalen en de nieuwe uitsteken; want zoodra de Kamer een *eigen* gevoelen begon te hebben, zou zij ook *tegen* de regering kunnen optreden en dan zou zij niet langer hare bediening vervullen, van alle wijzigingen en voorstellen te verwerpen »waaraan de regering »moeijelijk haar zegel kan hechten." De Eerste Kamer moet, om te doen wat het ministerie van haar wil, bloot machine zijn. Zij is aangesteld om, hetgeen de »door het volk ver»kozene vertegenwoordiging" aan de regering onwelgevallig doet »onscha»delijk" te maken. Eene Kamer dus die alléén naar de oogen der ministers ziet en ten taak heeft te beletten dat de meeningen en uitingen der volkskamer tot de regering doordringen.

Buitenlandsche berigten.

ENGELAND.

Londen, *2 juli*. Aan de Engelsche aandeelhouders der Rijn-spoorweg-maatschappij, welke door de heeren *T. B. Forwood* en *Henry C. Beloe* als hunne gevolmagtigden, op de bijeenkomst door de deelhebbers den 20sten juni te Amsterdam gehouden, vertegenwoordigd werden, is door deze beide heeren de volgende circulaire gezonden:

»Met uw vertrouwen vereerd zijnde, ten einde de algemeene bijeenkomst der Nederlandsche Rijn-spoorweg-maatschappij bij te wonen, voelen wij het onze pligt u eene korte schets van het voorgevallene te zenden, in anticipatie van het jaarlijksch verslag, dat binnen kort zal uitgegeven worden.

Daar zekere veranderingen in de statuten, op een dezer dagen plaats gehad hebbende bijeenkomst te Londen goedgekeurd, door de directeuren werden aanbevolen, werden zij door ons ondersteund, en ook algemeen aangenomen. Deze moeten op nieuw (volgens de statuten) den 22sten augustus aanstaande, den aandeelhouders ter definitive goedkeuring worden voorgelegd.

Wij stelden toen de vijf hieronder volgende resolutiën voor, welke aangenomen werden en naar wij vertrouwen bevonden zullen worden het gevoelen uit te drukken der deelhebbers, zooals het in de bijeenkomst, te Liverpool op den 2den der vorige maand gehouden, werd te kennen gegeven. Men zal bemerken, dat het doel dezer resolutiën is om de aandeelhouders een behoorlijken invloed in het bestuur te geven; om de werkzaamheden op te schorten, totdat de uitgaven beloven voordeel aan te brengen; om de effecten in het bezit der maatschappij te gebruiken, eerder dan verdere oproepingen ter storting van gelden te doen, of deze effecten naar evenredigheid te verdeelen aan diegenen, welke dergelijke betalingen willen gedaan hebben; om te onderzoeken of de maatschappij van de concessionarissen de equivalenten der aangegane obligatiën heeft ontvangen en eindelijk om de striktste bezuiniging in ieder departement in te voeren.

Ten slotte zijn wij nog, en dit niet zonder een pijnlijk gevoel, genoodzaakt, u te berigten, dat hoewel wij meer dan 50,000 aandeelen vertegenwoordigden (van welke eenigen te laat kwamen om van nut te zijn) wij door de tegenwoordig zijnde directeuren niet werden ondersteund, waarvan eenigen zich zelfs geregtigd achtten tegen ieder der bovenvermelde voorstellen te stemmen, terwijl de advokaat der maatschappij van wege de hoofd-directie tegen het op deze vergadering voorgevallene protesteerde.

De bijeenkomst is thans tot den 22sten augustus aanstaande uitgesteld, en wij hopen ernstig, dat indien de resolutiën zonder eenige verandering worden aangenomen, zij slechts van voordeel zullen zijn voor de belangen der aandeelhouders.

De resolutiën, welke op de algemeene bijeenkomst der deelhebbers van de Nederlandsche Rijn-spoorweg-maatschappij, den 20sten juni van dit jaar gehouden, werden goedgekeurd, luiden als volgt:

Ten 1ste. Dat, in overweging nemende, dat deze maatschappij uit ongeveer 1100 aandeelhouders is zamengesteld, waarvan 1050 in Engeland woonachtig zijn en dat toen het tegenwoordig algemeen bestuur werd verkozen, de maatschappij alleen uit 35 aandeelhouders bestond en refereerende aan de bepaling bij art. 34 der concessie gemaakt en door de statuten erkend als aan de eigenaars een behoorlijken invloed verzekerende over de zamenstelling der besturende directeuren zoo wordt het noodig geacht, dat het aantal commissarissen, van het tegenwoordig getal van achttien tot zes en dertig vermeerderd worde; en dat de heer *John Mavor Still* hierbij tot commissaris worde aangesteld, en dat de overige zeventien leden benoemd en aangesteld zullen worden op eene bijeenkomst, welke gehouden zal worden, ten einde over de rekeningen en over andere zaken te handelen.

Ten 2de. Dat de vereeniging met de Pruisische spoorwegen volstrekt noodig zijnde, niet alleen ter voltooijing van de onderneming, maar ook voor de belangen der eigenaars, en geheel erkennende de belofte van het hoofdbestuur om de werkzaamheden in deze tijden van staatkundige, maatschappelijke en finantiëele moeijelijkheden op te schorten, zoo magtigt en beveelt deze bijeenkomst zoowel aan het algemeen als aan het hoofdbestuur om alle constructiewerken op te schorten, totdat de vereeniging met de Pruisische spoorwegen verkregen zal zijn en dat daarvan in eene algemeene bijeenkomst van eigenaars, speciaal te dien einde bijeengeroepen, verslag zal zijn uitgebragt.

Ten 3de. Dat overeenkomstig den geest van dit gedeelte van het verslag van het committé van finantiën, op de bijeenkomst van 10 augustus ll. aangenomen, wat betreft de wenschelijkheid om de obligatiën, in het bezit der maatschappij, te bezigen om hare aangegane verpligtingen te vervullen en ten einde eene spoediger betaling der vijfde oproeping om te storten te verzekeren.

Deze bijeenkomst magtigt en gelast het algemeene en het hoofdbestuur om onder de eigenaars te verdeelen, de hier boven vermelde obligatiën, in de verhouding van één stuk aan een ieder, die eene som van 1000 gulden ten gevolge der bovengemelde oproeping betaald zal hebben of dit op of voor den 1sten october aanstaande doen zal, en dat in dien tijd geene maatregelen zullen genomen worden om tot de betaling dezer laatste oproeping alleen te noodzaken.

Ten 4de. Dat met betrekking tot de acte van concessie en voornamelijk met betrekking tot de artikelen 7 en 31 daarvan, het algemeen bestuur uitgenoodigd wordt om in ernstige overweging te nemen in hoeverre de concessionnarissen hunne verpligtingen jegens de maatschappij hebben vervuld, en dat het voor den 1sten november aanstaande, voor eene speciale bijeenkomst van aandeelhouders, een verslag zal moeten uitbrengen of deze maatschappij wettig verpligt is om den intrest van de bij de maatschappij berustende obligatiën te betalen, alvorens zij de voordeelen zal hebben genoten in de concessie uiteengezet.

Ten 5de. Dat in overweging nemende de finantiëele toestand der maatschappij, het Londensche bestuur voortaan geen salaris meer zal trekken en dat het salaris van het hoofdbestuur zoo veel mogelijk zal verminderd worden, alsmede, dat de striktste zuinigheid zal worden ingevoerd in ieder departement van het bestuur."

FRANKRIJK.

Parijs, *3 juli*. De Nationale Vergadering heeft zich heden in hare afdeelingen vereenigd om over te gaan tot hare maandelijksche regeling. Deze regeling heeft in deze Vergadering voor de eerste maal een veelbeteekenend karakter gehad. In de afdeelingen, zoo als zij nu gevormd zijn, zal het onderzoek plaats hebben van het ontwerp van constitutie en verscheidene organieke wetten, die er waarschijnlijk naar zullen verzonden worden.

De benoeming der voorzitters is vooral levendig betwist geworden. Men zal opmerken, dat de meeste der uitstekende leden van de vereeniging der straat Poitiers tot presidenten zijn benoemd, namelijk de heeren *Thiers*, *Berryer*, *Dufaure*, *Vivien*, *Dupin*, *Billault*, *de Tracy*, *Gustave de Beaumont*. Een enkel lid van de oude commissie van uitvoering, de heer *François Arago*, is tot president benoemd. De heer *Marrast* heeft bij eene tweede stemming moeten onderdoen voor den heer *Vivien*.

De volgende presidenten en secretarissen zijn benoemd:

In de 1ste afdeeling: de heeren *Girard*, *Chauffour*; 2de de heeren *Dufaure*, *Buffet*; 3de de heeren *Thiers*, *Louvet*; 4de de heeren *Pagès* (de l'Ariége), *Bonjean*; 5de de heeren *Billault*, *Pérignon*; 6de de heeren *G. de Beaumont*, *Chavoix*; 7de de heeren *F. Arago*, *V. Lefranc*; 8ste de heeren *Baze*, *Pigeon*; 9de de heeren *Baroche*, *Auguste Avond*; 10de de heeren *Cormenin*, *Oscar Lafayette*; 11de de heeren *Dupin*, senior, *Baraillet*; 12de de heeren *Vivien*, *Guichard*; 13de de heeren *de Tracy*, *Freslon*; 14de de heeren *Leyraud*, *Maissiat*; 15de de heeren *Berryer*, *Sainte-Beuve*.

Eenige afdeelingen hebben, in de onderstelling dat er veel zal te doen zijn, onder-voorzitters en onder-secretarissen benoemd.

De afdeelingen hebben vervolgens een begin gemaakt met het onderzoek van het ontwerp van constitutie. De inleiding, de verklaring namelijk van de pligten en regten van den mensch, heeft aanleiding gegeven tot ernstige bedenkingen. Algemeen is men van oordeel geweest, dat deze verklaring onbepaald en onvolledig is. De heer *de Cormenin*, die, zegt men, de opsteller van deze inleiding is, heeft haar verdedigd door te zeggen, dat zij voor het volk gemaakt is en niet voor wijsgeeren, en dat de commissie gemeend heeft de pligten vóór de regten te moeten plaatsen, om daardoor aan het volk te herinneren dat eerbied voor de constitutie en gehoorzaamheid aan de wet zijn eerste pligt is. Hij heeft voor het overige zelf moeten toestemmen, dat deze verklaring onbepaald is, gelijk alle voorschriften alle grondregels, die toch zeer goed en gemakkelijk te onthouden zijn. De heer *Martin* (van Straatsburg), lid van de commissie voor het ontwerp van constitutie, heeft eveneens toegestemd dat de verklaring onvolmaakt en onvolledig is, doch dat men haar volledig maken en behouden moest. Volgens zijne meening staan de staatkundige pligten met de zedeleer en de godsdienst in verband. Dit is, zeide hij, het eenige programma van de maatschappij, dat wij moeten schetsen. Eenige leden zouden den grondregel aan het evangelie ontleend, die in het ontwerp van constitutie aan het einde van het eerste artikel der verklaring voorkomt, liever willen zien vervangen door de volgende formule van de constitutie van 1795: *Doe altijd aan anderen het goede, dat gij wenscht te ontvangen.*

De discussie is in de afdeelingen vooral levendig geweest over de zeven artikelen, die eene bepaling geven van de door de constitutie verleende waarborgen.

De bepaling van het beginsel van vrijheid heeft den heer *Louis Blanc* gelegenheid gegeven te dezen opzigte de volgende redactie voor te stellen: »De vrijheid bestaat in het vermogen, dat den mensch gegeven is om zijne vermogens te oefenen en te ontwikkelen onder het toezigt der justitie en de bescherming der wet." Deze redactie is door de afdeeling niet goedgekeurd. De heer *Barthe* heeft de opmerking gemaakt, dat zij geene bepaalde aanwijzing bevatte en alles dus aan de willekeur der regering zou overgelaten worden, of dat er volstrekt geene grens voor het regt van vrijheid zou zijn. Hij voegde er bij, dat de artikelen van de constitutie veeleer uit een praktisch dan uit een wijsgeerig gezigtspunt moeten gemaakt worden.

De uitdrukking van het regt op den arbeid is algemeen te onbeperkt gevonden, vooral wanneer zij in verband beschouwd wordt met artikel 132 (1), dat ditzelfde regt bepaalt. Een van beide, heeft men gezegd, óf gij erkent den arbeid als een be-

---

(1) Art. 132. »De wezenlijke waarborgen van het regt op den arbeid zijn de vrijheid zelve van den arbeid, de vrijwillige vereeniging, de gelijkheid der betrekkingen tusschen den patroon en den arbeider, kosteloos onderwijs, onderrigt in het ambacht, de instellingen van voorzorg en krediet, en de tot-stand-brenging door den staat van groote werken tot algemeen nut om, in geval er gebrek aan werk mogt zijn, de ledige handen bezigheid te geven."

paald regt en dan is artikel 132 onvolledig; òf de bepaling van dit artikel is de ware verklaring van de meening der commissie, en alsdan is de uitdrukking *regt op den arbeid* zoo onbeperkt, dat het eene leugenachtige belofte kan schijnen te zijn, die verwachtingen doet ontstaan, welker verwezenlijking gevaarlijk zoude zijn, zoo zij niet onmogelijk was.

Ook zijn de meeste vertegenwoordigers van meening geweest, dat men de beloften van februari moest nakomen, zonder zich daarom op het gebied der onmogelijkheden te begeven. Men heeft er bijgevoegd dat de staat alleen in zeer buitengewone omstandigheden zoo als algemeene rampen, de verplaatsing of vernietiging van zekere takken van nijverheid, verpligt was onderstand te verleenen, want men moet zich wel wachten de luiheid te begunstigen. Men erkent het regt op onderstand, maar voor gezonde menschen moet er niets absoluut wezen. Iemand die op een kantoor werkt b. v. is ook een werkman, zult gij hem een' arbeid van dezelfde soort geven? Daarenboven zal de nieuwe organisatie van de gemeenten en de kantons de gelegenheid aanbieden om de werklieden te ondersteunen. Aan de discussie hebben deelgenomen de heeren *Havin*, *Donatien Marquis*, *Lacase*, *Larabit*, *Lefranc*, *Brunet*, *Leuillier*, *Sauvaire Barthélemy*, *Lherbette*, *Richard*; *Charamaule* en meer anderen.

De heer *Desormes* heeft de opmerking gemaakt dat men bij de optelling van de pligten van den mensch deze moest voegen: »de aanwending van zijne krachten op een' nuttigen arbeid."

De discussie is vooral belangrijk geweest in de 3de afdeeling, waartoe de heer *Thiers* behoort. Het gevoelen van den heer *Thiers*, over de verklaring van de pligten en regten van den mensch, en over het regt op den arbeid, waarin hij te kennen geeft dat de Staat werken in voorraad moet hebben waarover hij bij gebrek aan werk kan beschikken, heeft een' diepen indruk op de afdeeling gemaakt.

Wij zullen een beknopt verslag geven van de discussie in deze afdeeling.

De heer *Thiers*, voorzitter van de afdeeling, heeft in de eerste plaats in omvraag gebragt, of men met eene algemeene discussie over het geheele ontwerp zou beginnen, dan of men dadelijk tot de lezing en het onderzoek van elk artikel zou overgaan.

De meerderheid van de afdeeling verkozen hebbende met eene algemeene discussie te beginnen, zoo hebben de opmerkingen van de leden, die het woord gevraagd hebben, in de eerste plaats betrekking gehad op de verklaring van de regten en pligten, aan het hoofd van het ontwerp van constitutie geplaatst.

De heer *David* heeft bedenkingen gemaakt tegen het denkbeeld van eene verklaring van de pligten en regten; hij heeft de verklaringen van denzelfden aard herinnerd, die aan het hoofd van onze verschillende constitutiën geplaatst waren, hare nutteloosheid, en somtijds haar gevaar. Hij heeft gezegd dat men in 1789, bij het verlaten van het leenstelsel, toen het wat nieuws was, van de regten van den mensch te spreken, sedert eeuwen miskend, en voor de eerste maal verkondigd door eene groote vergaderde natie, — dat men eene verklaring van dezen aard begreep; maar dat men thans, na 60 jaren van omwenteling, nu niemand deze regten betwistte, een nutteloos werk zou verrigten, in verscheidene opzigten gevaarlijk, wanneer men ze verkondigde, en zekerlijk onvolledig of onbepaald, want er was niemand, die zich zou mogen vleijen eene redactie te vinden, die alle regten en alle pligten van den mensch in de maatschappij bevatte, en dit te doen in een' zuiveren en waardigen stijl.

De heer *Teulon* heeft deze bedenkingen ondersteund.

De heer *Babaud-Laribière* heeft ze bestreden. Hij heeft met veel kracht de noodzakelijkheid staande gehouden van eene verklaring van de regten en pligten; hij heeft zijne reden ontleend aan het voorbeeld van onze eerste omwenteling, die al hare constitutiën van zulk eene inleiding vooraf had laten gaan, aan het nut om thans zekere door de utopisten miskende grondbeginselen te verkondigen, zoo als het beginsel van eigendom en van het familie; eindelijk aan den geest zelven der Fransche natie, die al wat grootsch is bemint, en die het monument eener constitutie geheel en al onvolmaakt zou vinden, zoo dit niet van een indrukmakend frontispice voorzien was.

De discussie over dit onderwerp heeft lang geduurd; en de redenen voor en tegen eene verklaring van de regten en pligten hebben zich voornamelijk tot de aangehaalde bepaald.

De heer *Thiers* heeft vervolgens het woord genomen en de volgende opmerkingen gemaakt: Hij heeft gezegd, dat hij in principe eene hooge waarde hechtte aan al wat eenvoudig en stellig was, dat hij dus niet zeer ingenomen was met de onbepaalde, algemeene altijd min of meer hoogdravende verklaringen, waardoor men de meeste onzer constitutiën heeft laten voorafgaan; dat het voorbeeld van onze oude revolutionnaire vergaderingen hem weinig belang inboezemde; dat deze vergaderingen hadden geschitterd door vaderlandsliefde en talent, maar veel minder door staatkundige bekwaamheid; dat onze nieuwe republiek, welker vreedzame vestiging hij wenschte, zich, zoo zij tot stand zonde komen, niet moest bevveren de eerste republiek, die van 1792, na te bootsen: dat zij integendeel moest streven zich van hare voorgangster door eenvoudigheid van taal, wijsheid van handelingen en gezond verstand te onderscheiden.

Maar, voegde de heer *Thiers* er bij, deze verklaring van de regten en pligten, die ik, wat mij betreft, niet aan het hoofd onzer constitutie zou geplaatst hebben, nu zij er geplaatst is, weder weg te nemen, dit zou meer nadeel dan voordeel aanbrengen en wij moeten onze pogingen en onze zorgen aanwenden om deze constitutie te veranderen in zoo verre zij waarlijk gebrekkig is, en datgene over het hoofd zien, hetwelk alleen het gebrek heeft hen te kwetsen, die moeijelijk te voldoen zijn. Ik geef dus het beginsel van eene verklaring der regten en pligten toe en ik onderzoek het alleen uit een enkel gezigtspunt, het nut of het gevaar der in deze verklaring aangeduide regten. Ik vind het bij voorbeeld zeer nuttig, te midden der alles omverwerpende denkbeelden, die men zoo ijverig heeft verspreid, aan het hoofd van onze constitutie het dubbele beginsel van eigendom en familie te plaatsen.

»Doch men heeft gemeend er twee andere beginselen te moeten bijvoegen: het regt van den mensch op ondersteuning en het regt van den mensch op den arbeid. Ik sta het gevoelen voor dat men voor het volk, alles doen moet wat men kan, alles, zonder iets uit te zonderen of te verwaarloozen van hetgeen mogelijk is; maar ik meen tevens dat men het niets moet beloven dan hetgeen men volbrengen kan. Door het volk iets te beloven dat men niet volbrengen kan, gaat men het bedriegen, gaat men het aan teleurstellingen blootstellen, waarover het zich vervolgens wreekt met het geweer in de hand. Dat men het regt op bijstand verkondige, ik zie er volstrekt geen gevaar in, want door inrigtingen van weldadigheid wel begrepen, meer ontwikkeld, beter uitgerust dan de thans bestaande, zal men in eene zekere mate deze belofte kunnen nakomen.

Daarenboven strekt het eene maatschappij tot eere wanneer zij de zorg geheel en al op zich neemt om den ouderdom, de ziekte, alle gebreken die den mensch het werken onmogelijk maken te ondersteunen. Maar het regt van een mensch op den arbeid af te kondigen, zegt dit niet dat men de volstrekte verbintenis aangaat om te allen tijde en bij iedere gelenheid denzulken werk te bezorgen, die daarvan ontbloot zouden zijn? Indien men deze verbintenis kan nakomen, verzet ik er mij niet tegen dat men haar aanga; maar is er hier één, die durft verzekeren dat men haar na zal kunnen komen? Ik heb veel nagedacht over hetgeen men thans organisatie van den arbeid noemt (een nieuw woord van eene geenszins nieuwe zaak), en ik heb de onvoorzigtigheid betreurd, waarmede men onoplosbare vraagstukken opperde.

Wij moeten over dit onderwerp in de Nationale Vergadering plegtig, grondig en zonder achterhoudendheid beraadslagen met de voornaamste partij-hoofden, en hierbij alle aan personen en gevoelens verschuldigde achting betoonen; want wij moeten weten of iemand het geheim bezitte om naar goedvinden alle ellende van het volk weg te nemen; indien iemand dit geheim bezit, moet hij het openbaren, en indien niemand het heeft, dat dan ook niemand het belove; want belooft men het wanneer men het niet heeft, dan bereidt men het vergieten van menschenbloed. De verschrikkelijke tooneelen van deze laatste dagen strekken ten bewijze. Maar, deze plegtige beraadslaging afwachtende, kunnen wij elkander hier afvragen of iemand het middel bezit om te allen tijde aan de arbeiders werk te verschaffen.

Zonder twijfel kan eene bekwame regering door de wetgeving, door het belastingstelsel veel toebrengen om de productie te begunstigen, den arbeid te vermeerderen; maar kan men in de rijkste, de meest industriëele landen en vooral in deze die industriëele krisis voorkomen, welke ontstaat uit eene overvloedige productie en gevolgd wordt door stilstand van den arbeid? Kan men in zulke gevallen, die maar al te dikwijls voorkomen, aan de arbeiders altijd werk verzekeren? Neemt men door dit te beloven niet reeds vooruit de verbindtenis op zich om de pas genomene en treurige proefneming der nationale werkplaatsen te vernieuwen? Men spreekt van het droogmaken van moerassen, van kolonien van landbouw, die in deze benarde oogenblikken aan ledige handen werk zouden geven.

Maar hiermede biedt men den werkeloozen arbeiders eene treurige hulpbron aan, want men kan geenszins aan eenen wever of eenen werktuigkundige aanbieden om in eene afgelegene provincie den grond om te spitten. De verplaatsing, de zwakheid hunner armen, hunne onervarenheid in het bewerken van den grond, zouden dit hulpmiddel bijna zoo wreed maken als de ellende. Ik moet echter bekennen dat ik voor mij er niet van afzie, middelen voor te stellen, die in zekere mate aan de dubbele voorwaarde voldoen zullen om de werkelooze handen bezig te houden ten tijde van een industriëelen krisis, en haar verschillende bezigheden, voor het handwerk van elk geschikt, te bezorgen.

Zonder manufacturier of landbouwer te worden, is het toch waar dat de staat linnen, laken, schoisel, wapenen voor de troepen noodig heeft; hij moet muren voor vestingen, wagens voor de artillerie, stoomwerktuigen laten vervaardigen; door nu inrigtingen tot stand te brengen, waarbij het beginsel zou zijn weinig te werken in tijden van industriëelen bloei en veel in tijden van nood, zou het niet onmogelijk zijn in de tijden van werkeloosheid te voorzien. Ik heb veel gedacht en veel gewerkt aan een stelsel dat strekken zou om de werken, waarmede de staat natuurlijk en noodzakelijk belast is, voor de dagen te bewaren, waarin de handen der nijverheid werkeloos zijn, maar dit stelsel, dat een bijzonder daarmede overeenkomstig financiëel stelsel zou vereischen, zou moeijelijk in te voeren en zeer kostbaar zijn: de Staat zou het, volgens gewoonte, wel uitvoeren, maar duur.

Evenwel houd ik het er voor, dat wij hiermede de proef moeten nemen, want het zoude goed zijn aldus de werken van den staat uit te stellen, om ze den werklieden aan te bieden wanneer de kwijnende nijverheid hun geen werk meer zou verschaffen. Maar hoewel ik aan de mogelijkheid van zulk eene onderneming niet wanhoop, kan men met zulk eene onzekerheid van wel te slagen, er zich aan wagen het regt op den arbeid te verkondigen? Moet men ten minste geene redactie zoeken, die de zeer goede wil van de regering om aan de werkelooze arbeiders werk te bezorgen vervattende, haar toch geene verbindtenis oplegt die zij niet kan nakomen? Ongetwijfeld kan men altijd aan de werklieden landontginningen aanbieden, zoo als men dit in den laatsten tijd heeft gedaan; maar òf zij werken, en dan is het eene harde hulpbron voor hen, die nooit de spade gehanteerd hebben, òf zij werken niet en dan bedriegt men den staat, die arbeid betaalt, welke men niet verrigt; bovendien wordt dit eene gevaarlijke aanmoediging van de luiheid.

Het is dus duidelijk dat men iets anders moet bedenken dan landontginningen; wat mij betreft ik heb een middel zoeken te vinden. Ik geloof zelfs dat men tot eenige goede resultaten zal kunnen komen. In allen gevalle, daar men niets zekers kan aanbieden, meen ik dat men den goeden wil van den staat moet beloven, en zich wachten haar op eene stellige wijze te verbinden: haar ligtzinnig te verbinden is eene onvoorzigtigheid, een valsch beginsel, laat ons het zeggen, eene leugen gesproken in het gezigt van het volk.

De zitting is uitgesteld tot maandag.

Eenige afdeelingen hebben zelfs nog geen begin gemaakt met het onderzoek van het ontwerp van constitutie. Men gelooft dat deze voorloopige discussiën verscheidene dagen zullen duren.

Binnenlandsche Berigten.

† *Arnhem*, 5 *juli*. Men verneemt, dat de schoone stier, die bij het landhuishoudkundig congres te Groningen, met de gouden medaille bekroond is, gedurende deze week ter bezigtiging is gesteld bij den koffijhuishouder *Pulsers* tegen eene kleine bijdrage, ten behoeve van een fonds voor werkverschaffing alhier.

ARNHEM, 5 *juli*.

Men leest in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* het volgende:

»Het is ons eene grievende teleurstelling uit de aangebodene ontwerpen tot grondwets-herziening door Z. M. ministers aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingezonden, te ontwaren, dat het jaarlijksch inkomen der kroon onveranderd behouden is. Zal de aanstaande herziening der grondwet, het volkswelzijn verhoogen, dan moet er krachtig bezuinigd worden, en ons huishouden van staat naar de werkelijk behoeften en krachten der natie worden ingerigt. Gaat de kroon niet voor, dan zal het geheele werk der herziening voor het grootste deel der natie niets dan eene bittere teleurstelling opleveren. In deze overtuiging, aarzelden de ondergeteekenden geenszins om in het belang van vaderland en vorst, op den 14den april jl., Z. M. eerbiedig te adiëren bij een adres van den volgenden inhoud:

»SIRE!

»Heil en dank zij Uwer Majesteit toegebragt voor het besluit, om zich aan het hoofd van den vooruitgang te stellen; een besluit waardoor het huis *van Oranje* zich op nieuw aan het volk van Nederland verbonden heeft.

»Heil, nogmaals heil brengt U ieder burger toe, waardoor wij zonder schokken op het standpunt gekomen zijn, waar elders het burgerbloed den grond geverwd heeft.

»Lang, ja zeer lang verbeidden wij het oogenblik, waarop het werk van vooruitgang zou begonnen worden; wij hebben bij iedere gelegenheid krachtig hierop aangedrongen; maar helaas! toen alles rustig was in Europa, sloeg Uw bestuur onzen raad in den wind en wij werden met het zwarte merkteeken aangeschreven. Het geleden ongelijk en de miskenning onzer opregte vaderlandsliefde hebben wij verdragen, maar nimmer zijn wij van het pad geweken, waarop wij begrepen dat alleen het heil des lands te verkrijgen was.

»De ondergeteekenden achten zich verpligt in het belang van vaderland en Oranje, Uwe Majesteit dringend te vragen, om bij de aanstaande herziening der grondwet vooral in het oog te houden, dat de natie van hare drukkende lasten ontheven, worde, en de huishouding van staat in verband met de nationale behoeften worde ingerigt. Dit kan alleen geschieden zoo Uwe Majesteit eene tweede parel aan Uwe kroon voegt, nevens dien, om zich aan het hoofd van vooruitgang te stellen, door eenen *vrijwilligen* afstand van alle Uwer Majesteits inkomsten, bij de bestaande grondwet gewaarborgd, en te verkla-

ren alleen een jaarlijksch inkomen van *vijfmaal honderd duizend guldens* te verlangen.

»Dat Uwe Majesteit en de Prinsen en Prinsessen van Uwer Majesteits huis, even als alle burgers van den staat, gelijk in de lasten van den lande zullen deelen.

»Op het voetspoor van Uwe Majesteit twijfelen de ondergeteekenden geenszins of de Prins van *Oranje* zal dit vaderlandslievend voorbeeld volgen.

»Het vrijwillig offer, door Uwe Majesteit te brengen, zal de liefde van het volk duurzaam aan Uw doorluchtig stamhuis verbinden. Eerbiedig vragen de ondergeteekenden dat het Uwe Majesteit behage in het belang van vaderland en Oranje het bovenstaande in ernstige overweging te nemen.

»Hetwelk met verschuldigden eerbied doende enz.

»Wij achten het pligt thans openlijk voor onze gevoelens uit te komen, in de hoop, dat het Z. M. moge behagen op de bedoelde artikelen nader terug te komen.

»J. L. C. VAN DEN BERCH VAN HEEMSTEDE,
»*Lid der Prov. Staten van Zuid-Holland.*
»P. J. DE RAADT VAN HENDRIK IDO AMBACHT,
»*Lid der Prov. Staten van Zuid-Holland.*
»WIJNAENDTS,
»*Lid der Prov. Staten van Zuid-Holland.*"

Jongste nieuwstijdingen.

ARNHEM, *5 juni.*

De toestand te Parijs is merkelijk verbeterd. Hier en daar verneemt men nog wel afzonderlijke feiten van wraak, maar het vertrouwen begint te herleven; men verwacht veel van het ministerie *Cavaignac*; men gevoelt dat eene stevige hand het roer heeft gegrepen.

In de zitting der Nationale Vergadering van gisteren (3 juli) heeft de heer *Goudchaux* zijn finantiëel plan opengelegd, hetwelk dat van den heer *Duclerc* geheel in duigen werpt. Hij laat het denkbeeld van den afkoop der spoorwegen door den staat, dat de basis van het plan van zijnen voorganger uitmaakte, geheel vervallen. De leening van 150 millioen met de Fransche Bank gesloten behoudt hij; hij maakt een begin met het remboursement der spaarbanken, betaalt de bons van de schatkist met 3 pCt à 48, stelt eene nieuwe belasting voor op de successie en de schenkingen en komt de aannemers van gebouwen te hulp. Dit plan is door de Vergadering met bijval opgenomen.

Generaal *Cavaignac* is in bijzonderheden getreden over de nationale werkplaatsen en het noodzakelijke van de ontbinding derzelve.

De beurs toont insgelijks vertrouwen op de nieuwe orde van zaken te hebben. De fondsen zijn weder aanzienlijk gestegen.

Ook in de departementen herstelt de rust zich. De fabrijken beginnen weder te werken.

Parijs is nog steeds in staat van beleg.

In Corsica is Prins *Lodewijk Napoleon* weder tot vertegenwoordiger benoemd.

Mengelwerk.

Varia.

's *Gravenhage*, *30 juni.*

De vreesselijke opstand te Parijs, die met zooveel moeite gedempt werd en met al de gruwelen gepaard ging, welke ooit de menschheid bezoedelden, gaf der wereld eene geduchte les van het gevaarlijke 't welk moreele zwakheid des bestuurs bevat.

Uit moreele zwakheid toch, ontstonden de twee bronnen des bloedigen kamps: volksbedrog en valsche philantropie.

Men bedroog het volk, door het gedurig verligting te beloven, welke men het niet gaf, en deels ook niet geven kon; men bedroog het, door aan allen ruim beloonden arbeid toe te zeggen, door officiëel te verklaren dat iedereen *regt* op arbeid had. Die ijdele toezeggingen en verklaringen waren ééne der twee voorname bronnen van den opstand; de meerderheid toch der arbeiders, die naar de bloedige wapenen grepen, waren, gelijk een der voornaamste Parijsche dagbladen het uitdrukt, *onverbiddelijke schuldeischers*, welke verwezenlijking vorderderden der lang verbeide beloften, betaling der erkende schuld. »Brood of dood," schreven zij op hunne vanen, »arbeidend leven of vechtend sterven." Waarom had men hun voorgelogen dat zij *regt* hadden op arbeid? dat de staat hun arbeid *schuldig* was?

De tweede hoofdbron van den opstand, de bron waaruit deszelfs onmenschelijkste gruwelen vloeiden, was valsche philantropie.

Valsche philantropie, ziekelijke menschlievendheid, die monsters spaarde bij welke alle gevoel voor het edele ontbrak, bij welke alle besef van deugd en pligt was uitgedoofd. Er bestaan helaas, onder het menschdom, gelijk in het dier- en plantenrijk, kwaadaardige, giftige voortbrengsels, die men verdelgen moet, wil men van hunnentwege verdelging ontgaan. Meer en meer vond men dweepers die dit miskenden, huichelaars van godsdienst of menschlievendheid, die het loochenden. De doodstraf, die, bij menschelijk ongedierte, eene ware verpligting is der staatsmagt, kwam meer en meer in onbruik. *Gezworenen* moesten er worden ingevoerd, om ook bij de afschuwelijkste, de onverschoonbaarste misdaden, *verzachtende omstandigheden* aan te nemen; en met een *regt van genade* moesten de vorsten worden bekleed, ten einde giftmengers en moordenaars nogmaals tegen de maatschappij los te kunnen laten.

Welnu, *gezworenen en genade* deden het hunne in Frankrijk: tijdens de uitbarsting van den opstand, bevonden er zich vijftien duizend galeiboeven te Parijs. Bezield door allerlei booze hartstogten en opgevreten door allerlei ondeugd, woelden dezen, als giftige slangen, haatdragend en wraakzuchtig, onder de ligtgeloovige, ontvlambare, jaloersche arbeiders-bevolking. Wat kon hun gewenschter komen dan een opstand, waarin zij hunne woede en lusten zouden kunnen botvieren? Gretig wierpen zij dan ook barricaden op en plantten er hunne vaandels met het onverbloemde opschrift: *Overwinnaars, plundering! Overwonnen, brand!* Geheele voorsteden wilden zij aan de vlammen overleveren, om alzoo wegen van ontsnapping te vinden.

Hoe deze monsters huisden in de woningen welke zij tijdelijk bemagtigden, God alleen weet het, die het gekerm der offers heeft gehoord!

Het angstgeschrei der bezoedelden en der stervenden, de onmenschelijke verminkingen der gevangenen, de vergiftigde kogels, ziedaar al de vruchten dier philantropie, die geene doodstraf, geene verdelging van menschelijk ongedierte wil.

Wat de mensch ook wane, de wetten der natuur blijven onverbiddelijk, en de oorzaken moeten hare gevolgen hebben. Men had een herhaaldelijk bedrogen volk en een heir galeigboefte: een bloedige opstand was niet te ontgaan.

De gruwelen van Parijs — waartoe het verbloemd — staan gansch Europa te wachten, duurt de, weifelmoedigheid der bestuurders voort, houdt de verwatene vertraging der noodwendige hervormingen aan.

»Alle regeringen hebben ons bedrogen!" klonk het van de barricaden. Alle vergaten dat belofte schuld maakt; — eene schuld die *moet* worden gekweten en niet meer van het goeddunken of het zoogenaamd bevoegd oordeel des belovers afhangt.

Allerwege wordt Europa door regeringloosheid bedreigd... omdat allerwege de moreele kracht aan de regeringen ontvalt.

Zoo ooit, dan behoorde er thans te worden *geregeerd*; doch daartoe wordt vastberadenheid gevorderd, gegrond op hoogere kennis en hoogere deugd. Tegenover de koorts, die de Europesche bevolkingen doet schudden, zoekt men baat bij zich zelven mis trouwende empiristen.

En dan staat men versteld als de koorts tot ijlhoofdigheid overslaat!

Correspondentie.

De petitie van den heer DE MORAAZ zullen wij zoo spoedig mogelijk, opnemen. Eenige andere ingezonden stukken ook.

Advertentiën.

Mijne dierbare Echtgenoote *J. W. M. KETJEN*, werd mij heden door den dood ontrukt; zij stierf in den ouderdom van 32 jaren, ten Huize harer ouders op de *Kruishorst* bij *Velp*, waar zij logeerde.

DOESBORGH,
den 2den Julij 1848.
E. PIJNACKER HORDIJK.

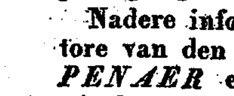

De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal op Woensdag den 12den Julij 1848, des avonds om 7 uur, in het Logement *het Hof van Holland*, te *Arnhem*, finaal en *zonder beraad* verkoopen:

1o. Een WINKELHUIS en ERF, te *Arnhem*, op den Grooten Oord, Wijk D, No. 96, bij inzet met de hoogen gebragt op . . . . . . *f* 6000.

2o. De ONVERDEELDE HELFT van een HUISJE, in de Langstraat, Wijk B, No. 371, als voren gebragt op . . . . *f* 200.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van den Advocaat Mr. *J. M. DE KEMPENAER* en van voornoemden Notaris, te *Arnhem.*

Op den 19den Julij 1848, zal provisioneel en op den 2den Augustus daaraanvolgende finaal te *Eindhoven*, publiek worden verkocht, eerst in Perceelen en daarna in massa:

Het KASTEEL *Beek en Donk*, gelegen in de Provincie *Noord-Braband*, met alle de daarbij behoorende GEBOUWEN, TUINEN, GRACHTEN, LANEN, onderscheidene BOUWHOEVEN, WOONHUIZEN en ARBEIDERS-WONINGEN, aanzienlijke BOUW- en WEILANDEN, hoog OPGAANDE BOOMEN, HAKHOUT, GRAAN-, OLIE-, SCHORS- en PEL-MOLENS, het REGT van JAGT en VISSCHERIJ enz.

Inlichtingen zijn te bekomen bij de Notarissen *VAN DER HEIJDEN*, te *Eindhoven*, en *VAN KEMENADE*, te *Beek en Donk.*

Op Maandag den 7den Augustus aanstaande, bij inzetting ten huize van den Logementhouder *HENDRIK SCHUT* en Maandag den 21sten Augustus e. k. bij toewijzing, ten huize van den Logementhouder *WILLEM SCHIMMEL*, telkens des middags 12 ure, zullen binnen *Barneveld*, in het openbaar worden verkocht:

Vijf kapitale en aanzienlijke BOERENERVEN bekend onder de namen van *Oldenbarneveld*, *Pothoven*, *de Groote Kleut*, *Schoonderbeek* en *Groot Hurksveld*, allen gelegen onder de Gemeente van *Barneveld*, provincie *Gelderland*, te zamen eene uitgestrektheid hebbende van 226 Bunders, 30 Roeden en 90 Ellen.

Voorts de navolgende TIENDEN, als:
Het Hoogesteger Blok.
Het Zoegestrater Blok.
De Bijstersche Tiend.
Den Olden Hengst.
De halve groffe Tiend of Sprielt.
en *De halve smalle krijtende Tiend*, allen gelegen onder *Putten.*

Breeder bij billetten omschreven en nader onderrigt te bekomen, ten Kantore van den Notaris *VAN DEN HAM*, te *Lunteren*, bij den Heer *JAN JONKER*, Rentmeester op de huize *Schaffelaar* bij *Barneveld*, alsmede bij den Heer *H. VAN DEN HAM*, te *Barneveld*, alwaar acht dagen voor de eerste veiling, de bewijzen van eigendom en voorwaarden van verkoop, ter lezing zullen liggen. (*Brieven franco.*)

VERKOOP
VAN
VAST GOED.

Door den Notaris *H. F. LULOFS*, te *Zutphen*, zal in het *Nederlandsche Koffijhuis* te dier stede, op Dingsdag den 27sten Junij 1848, bij inzet geveild en 14 dagen later, zijnde den 11den Julij (telkens des voormiddags om 11 ure) finaal verkocht worden:

Een kapitaal HEERENHUIS en ERF met TUIN aan de Zaadmarkt te *Zutphen*, Wijk E, No. 389 benevens ACHTERHUIS (thans Postkantoor enz.) KOETSHUIS en STALLING, in het Oude Gasthuis of Sint Bernard-Steegje uitkomende; alles onlangs geheel vertimmerd en gemoderniseerd, zeer goed onderhouden; in het geheel groot 9 Roeden en [illegible] Ellen, en bewoond geweest door den Heer *J. J. STORM VAN 's GRAVESANDE.*

De Veiling zal geschieden zoowel in massa als in twee perceelen.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris. — *Brieven franco.*

† † † Door het HOOFD-BESTUUR der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg-Maatschappij, is ten gerieve van het algemeen, binnen deze Stad, in de Koningstraat, hoek van de Arke-Noachsteeg, een BESTEL-KANTOOR opgerigt tot het ontvangen van alle kleine paketten beneden de tien Nederlandsche ponden; dit kantoor zal geopend worden op Maandag den 10den Julij aanstaande.

† † † ER WORDT TE KOOP AANGEBODEN Een DOOD KAPITAAL of HYPOTHEEK op *twee Boerenerven* gevestigd, zonder rente, na des Schuldenaars Dood betaalbaar, gelegen nabij *Goch*, op de Hollandsche Grenzen, groot DRIE DUIZEND VIER HONDERD BERLINER THALERS; degenen, welke genegen mogten zijn, hetzelve voor verminderden prijs te koopen, gelieven hunne brieven onder nadere informatie *franco* te zenden aan den Wel Edelen Heer *J. A. VAN DEN BOSCH*, te *Mook*, bij *Nijmegen.*

† † † *De heerschende ziekte van het jaargetijde*, door *HOLLOWAY'S* PILLEN *genezen.* Bij de minste onpasselijkheid moet men dadelijk *HOLLOWAY'S* Pillen gebruiken, deze werken onmiddellijk op de lever, maag en ingewanden, welke zij spoedig genezen; om die redenen nemen vele van de Indiën komende of er naar toegaande personen deze Geneesmiddelen met zich, vooral dewijl zij een aangenaam gevoel van gezondheid en kracht geven. Deze zelfde Pillen genazen den Hertog *van Aldborough* van eene leverziekte.

Zijn op *franco-aanvrage*, à contant te bekomen, bij den heer *F. ROMEIJN*, *Fz.*, Depôthouder te *Arnhem*; den Heer *D. WILMERINK*, te *Doesborgh* of aan het Hoofddepôt bij den Heer *F. E. VAN SANTEN KOLFF*, te *Rotterdam*, alsmede te *Londen*, Strand 244 *HOLLOWAY'S* Etablissement.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 5 Juli 1 El 7 Palm 8 Duim; gew. 0 D. gev 2 D.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.

A°. 1848. DONDERDAG, 6 JULIJ. N°. 49.

HAAGSCHE BERIGTEN.

BIJBLAD TOT DE ARNHEMSCHE COURANT

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag, den 5 Julij 1848.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, is ontvangen eene koninklijke boodschap, waarbij wordt aangeboden een ontwerp van wet, strekkende tot regeling en opheffing van de fondsen voor kwade posten voor de personele belasting en het regt van patent, benevens tot verhooging van hoofdstuk IX B der staatsbegrooting voor 1848 en 49, welk ontwerp van eene uitvoerige Memorie tot toelichting vergezeld gaat. — Verzending aan de afdeelingen.

De commissie van rapporteurs heeft haar algemeen verslag gedaan over het ontwerp van wet, tot afschaffing der straffen van geeseling en brandmerk. — Wordt besloten, de beraadslagingen over dat ontwerp te houden op aanstaanden dingsdag, den 11 dezer, des morgens ten elf ure.

De commissie, vroeger benoemd tot het onderzoeken van de ingekomen verslagen van den staat van het onderwijs over 1845 en 1846, heeft, bij monde van den heer *Telting*, verslag gedaan. — Dat rapport zal worden gedrukt en rondgedeeld.

PROVINCIALE STATEN VAN ZUID-HOLLAND.

Zitting van Dingsdag, den 4 Julij 1848.

Deze vergadering werd door alle de leden, met uitzondering van slechts acht, bijgewoond. De nieuwe gouverneur opende die met eene aanspraak.

Gedep. Staten deelden het bekende jaarlijksche verslag van den toestand der provincie mede.

De voorzitter gaf kennis van de onderscheidene ingekomen koninklijke besluiten, die voor notificatie werden aangenomen.

De verkiezing van leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt op aanstaanden donderdag bepaald. De aftredenden zijn de heeren *Nederburgh*, *Boreel van Hogelanden*, *Timmers Verhoeven*, *van Rijckevorsel* en *Luzac*; zijnde de laatste, gelijk men weet, eene buitengewone vacature.

Is ontvangen eene lijst van aanbeveling, door het Prov. Geregtsh. in Zuid-Holl. opgemaakt, ter vervulling der vacature van Raadsheer in dat hof, ontstaan ten gevolge van het overlijden van den heer Mr. *C. J. Vaillant*. Op die lijst zijn geplaatst de heeren: 1.) *Asser*, regter te 's Hage: 2.) *van der Sanden*, regter te Leiden; 3.) *Bichon van IJsselmonde*, regter te Rotterdam; 4.) *van der Kemp*, plaatsvervangend kantonregter te 's Hage; 5.) *C. E. W. Vaillant*, regter te Middelburg; en 6.) *Schuurman*, regter te Gorinchem. — Wordt besloten aanstaanden donderdag over te gaan tot het opmaken van eene lijst van drie kandidaten, om den Koning te worden aangeboden, tot vervulling van opgemelde betrekking.

Is ontvangen eene missive van Gedep. Staten, betreffende het voorstel, in het vorige jaar gedaan, omtrent de herziening van het reglement der Provinciale Staten, dat van orde en dat van magt en gezag. — Wordt besloten die herziening, uit hoofde der tegenwoordige omstandigheden, aan te houden.

Wordt aangeboden de provinciale begrooting, die in handen gesteld wordt van eene commissie, bestaande uit de heeren *Caan*, *van de Wal*, *Hoffman*, *Hooft*, *van Berkel*, *Durieu*, *Gevaerts*, *Gevers*, *IJzerman*, *Kwak van Zwartewaal*, *Vlielander* en *van Weel van Sommelsdijk*.

Zijn ingekomen: 1.) een voorstel van Gedeputeerde Staten, ten geleide van eene aanvraag, om in de stad Dordrecht een nieuw huis van arrest daar te stellen. — In handen gesteld der opgemelde commissie voor de begrooting.

2.) Eene missive van Gedeput. Staten, nopens eene aanvrage, van wege de maatschappij tot bevordering van den tuinbouw gedaan, tot het bekomen eener subsidie, en voorstel om daarvoor *f* 300 uit den post van onvoorziene uitgaven disponibel te stellen. - Verzending als boven.

3.) eene missive van het stedelijk bestuur van Leiden, strekkende tot het bekomen eener subsidie tot onderhoud der trekvaarten op Haarlem en Utrecht, en wel voor een bedrag van *f* 2000. — Verzending als voren.

4) eene missive van het stedelijk bestuur van Woerden, met gelijk verzoek. — Verzending als voren.

5) eene missive van burgemeester en assessoren van Spijkenisse, tot het bekomen van subsidie, tot het daarstellen van eene overvaart per pontveer. - Verzending als voren.

6) eene missive van den heer *Mecima*, oud-burgemeester van Vianen, Leksmond enz., tot het bekomen van eene subsidie. — Verzending als voren.

Aan de vergadering wordt kennis gegeven, dat gedurende de tegenwoordige zitting zal worden aangeboden de conceptbegrooting voor de jaren 1850 en 1851.

Haar wordt mededeeling gedaan, dat de heeren *Tulleken*, *Testa* en *Wittert* in den adelstand zijn verheven.

Wordt voorgesteld eene kleine wijziging in het ten vorige jare tot stand gebragte reglement op de kleine- of kustvisscherij in Zuid-Holland. — Wordt gesteld in handen eener commissie, bestaande uit de heeren: *Mock*, *Vaillant*, *Blankenheim*, *van der Linden van den Heuvell*, *van Heteren*, *Gevers*, *Kwak* en *Lette Anemaet*.

Door Ged. Staten wordt voorgedragen om thans eene bestemming te geven aan de gelden, die vroeger uitgetrokken en bijeengebragt waren, tot de daarstelling van een Prov. krankzinnigen-gesticht. Wordt besloten ook dat voorstel in handen te stellen eener commissie, bestaande uit de heeren: *Mees*, *van Maanen*, *van Hoorn*, *Kok*, *Rengers van Warmenhuijzen* en *Jantzson*.

Is ontvangen eene missive van *G. S.*, betrekkelijk de combinatien der gemeenten en verschillende adressen daartoe betrekkelijk. — Aangenomen voor kennisgeving.

Het reglement van Schieland wordt gesteld in handen eener commissie, bestaande uit de heeren *Steengracht*, *Hooft*, *Slingelandt*, *Boxman*, *Quarles van Ufford*, *Gevaerts*, *van Heteren Gevers*, *IJzerman*, *Begram van Juarsveld*, *Kwak*, *Vlielander*, *Raadt van H. I. Ambacht* en *A. van Weel Azn.*

Nog is ontvangen een adres van *G. Vonk* en *Oskamp*, in Lekkerkerk, houdende klagten over de inning der polderlasten. — Verzending aan de bovengemelde commissie.

Wordt aangeboden de rekening van den griffier over de presentiegelden, de reiskosten enz., over 1847. — Ter visie nedergelegd.

Is ontvangen een adres van den heer *Vogelzang*, burgemeester van Heinenoord, betreffende het ontwerp van het voorloopig kies-reglement. Het komt den adressant voor, dat het te weinig hoofd-districten bevat, en dat het geene bijeenvoeging van stad en land inhoudt. — Verzending aan eene commissie, bestaande uit de heeren baron *Mackay*, *Koetsveld van Ankeren*, *Lotsy*, *Diemont van Langerak* en *Lemson Pijnacker*.

Wordt aangeboden een adres van de heeren *van den Berg*, *Raadt van H. I. Ambacht*, *Wijnaendts* en *A. van Driel*, leden van de Staten, die voorstellen, dat een extract uit de notulen dezer vergadering in eene Courant zou worden geplaatst. — Na eenige woordenwisseling, wordt gestemd over de vraag, of dit adres al dan niet commissioriaal zal worden gemaakt? Met meerderheid wordt die vraag toestemmend beantwoord en wordt het adres [illegible] handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren: *van Hogendorp*, *Mock*, *Koetsveld*, *de Jonge*, *de Witte van Citters*, *Yzerman*, *Hugo Gevers* en *Vlielander*.

Wordt besloten, dat, gelijk gewoonlijk, eene deputatie uit de Staten hare opwachting bij Z. M. den Koning zal maken. Die bezending zal bestaan uit de heeren: *Caan*, *Hoffman*, *Bijleveld*, *van der Linden*, *A. van Weel Dzn.*, *Zahn* en *Lemson Pijnacker*.

Daarna wordt de vergadering tot aanstaanden donderdag gescheiden; zullende alsdan eerst gekozen worden een nieuw lid, ter vervanging van den heer *Luzac*; vervolgens zullen de verkiezingen plaats hebben van de vier aftredende leden der Tweede Kamer; dan zal opgemaakt worden de lijst van drie kandidaten tot aanvulling der opengevallene raadsheersplaats in het Prov. Geregtshof; wijders zal over de begrooting voor 1849 en de rekening van den griffier gehandeld worden.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, den 5 Julij.

Door den Koning is benoemd tot rentmeester van zijne particuliere domeinen, kanton Oosterhout, de heer *A. C. Groeneveldt*, in stede van den heer *J. Groeneveldt*, eervol ontslagen.

— Bij besluit van 30 Junij jl., n°. 112, heeft Z. M. goedgevonden, tot lid der provinciale geneeskundige commissie in Zuid-Holland, residerende te 's Gravenhage, te benoemen *F. W. Krieger*, med. chir. et art. obstetr. doctor, beroepen tot gewoon hoogleeraar bij de medische faculteit aan de hoogeschool te Leiden, en zulks ter vervanging van wijlen den hoogleeraar *G. Sandifort*.

— Bij koninklijk besluit van 2 Julij 1848, n°. 75, is benoemd tot directeur van het postkantoor te Harderwijk, *R. A. W.* baron *van Heeckeren*, tot dusverre surnumerair te Zutphen.

— De nieuwe tijdelijke minister voor de zaken der hervormde eerediensten enz. heeft de belanghebbenden verwittigd dat de audientien bij voortduring zullen plaats hebben elken donderdag, des middags van 1 tot 2 ure, aan het locaal van het departement op den Fluweelen Burgwal.

— Naar men verneemt is gisteren het onderzoek, in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van de ontwerpen van wet, strekkende tot herziening der Grondwet, ten einde gebragt. De commissie van rapporteurs heeft zich dagelijks bezig gehouden met het opmaken van haar verslag over die ontwerpen, met welken arbeid zij zoo verre gevorderd is, dat binnen een paar dagen dat gewigtige verslag, hetwelk met veel belangstelling wordt te gemoet gezien, zal in gereedheid zijn. Ten gevolge van den spoed, die thans met het in gereedheid brengen van het verslag is gemaakt, moet van het voornemen, om de werkzaamheden der Kamer te schorsen, zijn afgezien.

— Men berigt uit Leeuwarden, dat ook de heer *Telting*, die dit jaar als lid der Tweede Kamer aftreedt, verzocht heeft, bij de aanstaande verkiezing niet weder in aanmerking te worden genomen.

— De baron *van Sytzama*, gouverneur der provincie Vriesland, is Zaturdag jl. uit deze residentie naar Leeuwarden teruggekeerd.

— Heden avond wordt in de residentie verwacht de commissie der Staten uit Luxemburg, in wier handen de Koning den eed op de nieuwe Luxemburgsche Constitutie zal afleggen. Die commissie zal, naar men verneemt, in het *Hotel den Ouden Doelen* afstappen.

— Men verneemt dat door den heer *Scherpenzeel Heusch*, uit Frankfort, eene circulaire is afgezonden aan de kiezers van Limburg, om hen aan te sporen tot het opmaken en inzenden van verzoekschriften en het doen van manifestatien ten gunste der afscheiding en vereeniging van dit gewest met Duitschland.

— Gisteren is de 33ste vergadering van de Algemeene Synode der Nederlandsch-Hervormde kerk alhier geopend. Het voorzitterschap wordt vervuld door den weleerw. heer *A. Verwey Bz.*, president van het provinciaal kerkbestuur van Zuid-Holland, predikant te Leiden enz.

— Naar men verneemt heeft een aantal predikanten bij de Nederduitsche Hervormde gemeente in Groningen, een adres opgezonden aan de Synode der Hervormde kerk, welke den 5 Julij geopend is, ten einde te verzoeken, dat de Synode eene poging in het werk stelle tot verbroedering der onderscheidene christelijke gezindten in Nederland. «Wij achten dit, zegt de *Prov. Groninger Courant* te regt, een verblijdend teeken des tijds, dat gunstig afsteekt bij de woelingen van anderen, die de strekking hebben, om de leden der verschillende kerkgenootschappen, vooral de Protestanten en Katholijken, tegen elkander te verbitteren. Wij willen hopen, dat de stem, welke zich hooren laat ter verbroedering, gehoor vinde, en dat allen, die het goed met het Vaderland meenen, medewerken tot bevordering van verdraagzaamheid jegens andersdenkenden. Dat is in deze dagen vooral een der eerste burgerpligten.»

— De staatsraad, administrateur van de particuliere domeinen des Konings, heeft den belanghebbenden herinnerd, dat, terwijl de afkoopbaarheid ook van de oude tienden thans zoo wenschelijk geacht wordt, de weg daartoe sinds lang bij dit domeinbeheer is geopend en steeds open blijft; en dat wel naar een maatstaf verre beneden de bepalingen van het Fransch Keizerlijk decreet van 22 Januarij 1813, tegen de intrekking van hetwelk zoo menigmaal bezwaren zijn geopperd, en zelfs verre beneden het voorschrift van art. 799 van het Burgerlijk Wetboek; daar, volgens de eerste, voor eene gemiddelde tiendopbrengst van *f* 100 's jaars, de penning *vijf en twintig*, of *f* 2500; volgens het andere, de penning twintig, of *f* 2000, gevorderd wordt; en men hier volstaan kan met een nominaal kapitaal van *f* 4000 op het 2½ pCts. grootboek der nationale schuld, voor ruim *f* 1700 verkrijgbaar: waarbij nog is op te merken, dat, krachtens Zijner Majesteit milde begeerte, de berekening alleen plaats heeft over hetgeen in ieder blok werkelijk tot dus verre *getiend* was, zonder eenige bijvoeging wegens groen- of andere landen, die in de toekomst tiend kunnen afwerpen, zoo mede dat voor alle onkosten slechts *f* 1,40 aan zegelgelden is terug te geven.

— Men verneemt dat de vier personen, die eergisteren, ter zake van het vervaardigen of uitgeven van valsche muntbiljetten, door het Prov. Geregtshof in Zuid-Holland zijn veroordeeld, beroep in cassatie hebben doen aanteekenen.

— Aan de belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat de jaarlijksche algemeene vergadering van de nederlandsche maatschappij ter bevordering van nijverheid, zal plaats hebben op dingsdag 18 dezer, en volgende dagen, des voormiddags ten 9 ure, in het lokaal der heeren Staten van Noord-Holland op het Prinsenhof te Haarlem. De leden en donateurs, geene afgevaardigden zijnde, worden op een bewijs van lidmaatschap toegelaten. Voorts dient nog ter algemeene herinnering, dat, ingevolge hoofdstuk 16 der wet, op den avond van den eersten dag, er gelegenheid zal zijn tot het houden van vereenigingen in afdeelingen, voor de beoefenaars van verschillende takken van nijverheid en de daaraan verwante wetenschappen, tot welke vereenigingen *alle* leden der maatschappij zullen worden toegelaten.

— Men verzekert hier, dat het berigt, door sommige bladen medegedeeld, dat er eerlang te Vugt een kamp zou worden geformeerd, is ongegrond, doch dat er waarschijnlijk te Waalsdorp, in den omtrek der residentie, door eenige korpsen groote manoeuvres zouden worden gemaakt.

Buitenlandsche berigten.

Turkije en *Egypte*. — Men heeft tijdingen ontvangen uit Konstantinopel en Alexandrië, onder dagteekening van 17 Junij: de staat van gezondheid des onder-Konings van Egypte wordt van dag tot dag bedenkelijker, en men wanhoopt aan genezing. Mehemed-Ali is geheel tot kindsheid vervallen: de uitkomst van eene consultatie van twaalf geneesheeren was, dat de onder-Koning meer physieke krachten zou krijgen, naarmate zijne verstandelijke vermogens zouden afnemen. Deze staat van zaken zou nog lang kunnen voortduren: het was niet mogelijk te bepalen tot wanneer. — Ofschoon Ibrahim Pacha volkomen in staat is het erfdeel zijns ouders te aanvaarden, verwekt deze toestand toch bezorgdheid te Konstantinopel.

Eenige wel onderrigte personen verzekeren, dat de Divan plan had, bij het overlijden van den onderkoning, een' hoogen ambtenaar van het rijk naar Alexandrie te zenden, om zich te verstaan over de maatregelen die in dat geval zullen moeten genomen worden. De Divan klaagt reeds over de traagheid waarmede het bestuur des onderkonings zijne schatting betaalt; zelfs beschuldigt men dat bestuur van eene volkomene weigering. Hetzij dat Egypte van de omstandigheden, waarin Europa thans verkeert, gebruik wenscht te maken, om zijne verbindtenissen met Turkije te verbreken of die te ontduiken, hetzij Turkije er nu op uit mogt zijn, om van de gelegenheid van het overlijden des onderkonings gebruik te maken, ten einde te trachten op de schikkingen van 1841, door de groote mogendheden gewaarborgd, terug te komen, in alle gevallen is het zeker, dat tusschen deze landen verschijnselen van onmin bestaan, die, bij de tegenwoordige omstandigheden, aanleiding kunnen geven tot ernstige verwikkelingen.

De ongerustheid des divans strekt zich ook naar de zijde van Griekenland uit. Het grieksch gouvernement weigert den schuldige uit te leveren, die eene poging tot moord op den persoon van den heer *Mussurus* heeft gedaan; de onderhandelingen, die over deze zaak tusschen de beide gouvernementen plaats hadden, hebben slechts gestrekt om eene nog grootere verwijdering daar te stellen. De grenzen der beide landen zijn niet zeer rustig; van tijd tot tijd hebben er schermutselingen plaats.

Het Noorden. — Naar luid der berigten van 30 Junij uit Apenrade, had bij Hadersleben een gevecht plaats gehad tusschen het vrijkorps van den majoor *v. d. Tann* en de deensche troepen. De laatsten zouden daarbij geslagen en naar Fühnen teruggetrokken zijn. — Uit al de door de duitsche troepen gemaakte toebereidselen maakt men op, dat het weldra tot een beslissenden strijd zal komen. Daarentegen wordt uit Kiel, 1 Julij, gemeld, dat de geruchten omtrent eene ophanden zijnde verandering van het ministerie in Denemarken, de opgaven aangaande het weder aanknoopen van vredes-onderhandelingen, meer geloofwaardig maken.

Duitschland. — De verkiezing van den aartshertog *Johann* van Oostenrijk tot rijks-bestuurder van Duitschland, heeft te Berlijn een zeer goeden indruk gemaakt. Het vertrouwen op de toekomst is daardoor vermeerderd.

— In de zitting der duitsche nationale vergadering van den 1 Julij is de verkiezing van den republikein *Hecker* ter spraak gebragt. De woordenwisseling daarover is heftig geweest. Prins *Lichowsky* en de heer *Schwetschke* hebben onbewimpeld verklaard, dat *Hecker* hoogverraad gepleegd heeft; de heeren *Zitz* en *Hagen* daarentegen hebben hem verdedigd, en *Zitz* heeft niet geschroomd daarbij aan te merken: «dat *Hecker* geen hoogverraad gepleegd had, omdat hij zich niet aan de majesteit des volks had vergrepen.» De zaak is naar eene commissie verwezen. — Voorts is over het vraagstuk omtrent Bohemen gehandeld, en heeft men besloten de oostenrijksche regering te vermanen, om onverwijld aldaar leden voor de duitsche nationale vergadering te doen verkiezen, en aan die regering de krachtige ondersteuning van Duitschland toe te zeggen, ingeval zij de duitsche belangen behoorlijk ter harte neemt. Onder die ondersteuning is, blijkens hetgeen door vele sprekers in het midden gebragt is, ook militaire hulp te verstaan. Onder anderen heeft de heer *v. Radowitz* verlangd, das bij Teschen 36,000 man pruissische en saksische troepen, en bij Eger 10.000 Beijeren vereenigd zouden worden. Tevens is besloten, om, met het oog op de zaken van Bohemen, het uitvoerende bewind dringend uit te noodigen tot het sluiten van een verbond van vriendschap en bescherming met Hongarije. — Voor het ontwerpen eener wet op de verantwoordelijkheid der rijks ministers, is eene commissie benoemd.

Pruissen. — Het schijnt dat het nieuwe pruissische ministerie van dag tot dag meer wordt bevestigd. In de zitting van 1 Julij heeft het zijne werkzaamheden met zeer goeden uitslag bekroond

... zij wraakte, wel is waar, een punt van ondergeschikt belang, maar dat echter niet van zeker gewigt ontbloot was. Een voorstel, strekkende om de bijeenkomsten van leeraars, door het tegenwoordige bestuur voorgeschreven, te verbieden, is met eene meerderheid van twee en vijftig stemmen verworpen, nadat het door den nieuwen minister van openbaar onderwijs, den heer *Rodbertus*, bestreden, en met kracht door de geheele oppositie ondersteund was.

De arbeiders die zonder werk zijn doen evenwel zekere spanning in de stad Berlijn voortduren.

Italie. — Den 28 Junij is te Insbruck het berigt ontvangen van de overgaaf van Palmanova aan den generaal *Nugent*. Uit te Weenen ontvangen berigten omtrent deze overgaaf blijkt, dat, bij de capitulatie bepaald is, dat het garnizoen met militaire eer zal aftrekken, tot aan de grenzen geleid worden en gedurende den tijd van één jaar de wapenen tegen Oostenrijk niet weder zal opvatten.

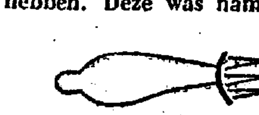
Den 20 Junij heeft de generaal *v. Welden* eene bezending uit Venetie bij zich toegelaten, en haar een termijn van drie dagen voor de capitulatie dier stad gesteld, bij gebreke waarvan hij al de in het venetiaansche gelegene adelijke landgoederen in beslag zou nemen en ten voordeele van Oostenrijk verbeurd verklaren.

Den 25 Junij is te Milaan van regeringswege bekend gemaakt, dat het gerucht, volgens hetwelk een wapenstilstand tusschen Oostenrijk en koning *Karel Albert* zou gesloten zijn, onwaar is.

Frankrijk. — De zitting der nationale vergadering van 3 Julij jl. scheen weinig belangrijk te zullen zijn. Echter was zij van den aanvang af buitengewoon levendig, daar de nieuwe minister van financien, de heer *Goudchaux*, maatregelen heeft voorgesteld ter wegneming van de oogenblikkelijke moeijelijkheden van den financiëlen toestand en ter voldoening der schuldeischers van den staat. De aangeboden wetsontwerpen zijn: 1°. betrekkelijk eene leening van 150 millioen fr. met de bank van Frankrijk, door middel van een depôt van renten der amortisatie-kas; 2°. betrekkelijk de livretten der spaarkassen, te betalen in specien 5 pcts.; 3°. betrekkelijk de schatkistbiljetten, betaalbaar in 3 pcts. rente, tegen de koers van 48; 4°. betrekkelijk de progressive belastingen op de erflatingen en schenkingen; en 5°. betrekkelijk de aan ondernemers van gebouwen aan de Seine te leenen gelden door het nationaal kantoor, ten einde die ondernemingen aan te moedigen. Deze verschillende maatregelen zijn bijzonder goed ontvangen ter vergadering en ter beurze, waar ze dadelijk bekend werden en de fondsen aanmerkelijk deden rijzen.

De generaal *Cavaignac* had de wetsontwerpen aangekondigd, vóór dat de heer *Goudchaux* ze op het spreekgestoelte kwam aanbieden. De rede van den generaal *Cavaignac* werd met blijkbare teekenen van goedkeuring aangehoord. Het hoofd van het uitvoerend bewind bevindt zich inderdaad in zeer goede stelling; de generaal wordt in het algemeen met veel vertrouwen vereerd, en men is er om strijd op uit hem op het krachtdadigst te ondersteunen en alle magt toe te kennen die hij behoeft. Dit vertrouwen echter doet voor hem eene groote verantwoordelijkheid ontstaan, en tot heden toe heeft hij getoond zich in allen opzigte de goede gezindheid der vertegenwoordiging waardig te maken. Men spreekt er van om hem voor langen tijd het voorzitterschap van het bewind op te dragen, bij voorbeeld voor anderhalf jaar.

De troepen bivouacqueren nog altijd 's nacht op het plein der Concorde, de boulevards enz. De begrafenissen van de slagtoffers van den strijd volgen elkaêr nog steeds op; want de gekwetsten sterven bijna allen, die van de oproerlingen, omdat zij de eerste verpleging geheel gemist hebben, die van de verdedigers der orde, uithoofde van de helsche werktuigen der woelzieken. Om zich daar een denkbeeld van te maken, laten wij bijv. volgen de afbeelding van eene soort kogel, waarvan zij zich bediend hebben. Deze was namelijk aldus:

Deze kogels waren van geslagen ijzer, met eene soort van haak, waarvan de punten zwak bevestigd waren, ten einde ze in het ligchaam te doen blijven. Andere kogels hadden een punt met twee weerhaken en dergelijke barbaarschheden meer.

De nationale garden der departementen, die zich in de hoofdstad bevinden, nemen een treurigen indruk van den tegenwoordigen toestand van Parijs mede. Zij zullen meer dan ooit het gewigt er van begrijpen om de magt der gemeentebesturen te versterken; het uitvoerend bewind wil intusschen de benoeming van de maires nog aan zich houden. De centralisatie van Parijs strekt met de daad tot onderdrukking van Frankrijk, beurtelings in den zin van de mannen des bloeds, van teruggang, van krijgsgeweld en verschillende stamhuizen. Zeer beklaagt men zich nog over het verhinderen van het vertrek der nationale garden uit vele steden. De heer *Lamartine* zal deswege tot het geven van inlichtingen genoopt worden. Die heer is voornemens eerstdaags in de vergadering op te treden om zich te verantwoorden.

Naar de thans meer bekende stellige opgaven heeft het aantal oproerlingen wel 40 of 42,000 bedragen. Ofschoon 2000 daarvan gesneuveld en 8000 gevangen genomen zijn, blijven er dus nog genoeg over, om bezorgdheid te wekken. En als men de 25,000 vrijgelatenen uit de bagne's nit Parijs laat vertrekken, dan verspreidt men het communisme met de daad over geheel Frankrijk. Het oprigten van koloniën van landbouw schijnt nog het meest geschikte middel ten behoeve van de bedoelde personen en het belang der maatschappij te zijn.

Het is evenzeer opmerkelijk, dat de steden nabij Parijs, als Havre, Rouaan, Orleans en andere, die door den ijzeren spoorweg zijn verbonden, in lang zoo rustig niet zijn geweest, als thans; terwijl de verder afgelegde steden, als Lyon, Marseille enz., het tooneel van oproeren zijn geweest, die trouwens spoedig bedwongen zijn. Dit laat zich daardoor verklaren, dat de leegloopers van twintig mijlen rondom Parijs derwaarts zijn gekomen, en de steden in dien omtrek aldus zijn bevrijd geworden.

Eenige gewezen galeiboeven, van Parijs komende, zijn te Auxerre in hechtenis genomen.

Ofschoon de rust in Parijs zoo veel mogelijk hersteld zij, zoo ziet men vele welgestelde lieden, en vooral de vermogende vreemdelingen, die stad ontvlugten. Dit is het eerst en onvermijdbaar gevolg van het geschokt vertrouwen op de veiligheid.

Men meldt thans stellig de vestiging van een kamp te Versailles.

Het edel voorstel van den bisschop van Calcedonia, om de te vervoeren gevangenen te vergezellen, is door den generaal *Cavaignac* met veel dank aangenomen.

— Men leest nog in een bijzonder schrijven het volgende:

«*Parijs*, 3 *Julij*.

«De materiële orde heerscht thans te Parijs, zoo als nog nimmer sedert Februarij plaats vond. De treurige dagen van Junij hebben ten minste deze vruchten opgeleverd, dat de baaldragende en rustverstorende persoonlijke aanvallen tot zwijgen gebragt zijn, de tijden van zamenrottingen, van oproerige gezangen zijn voorbij. Men waagt het niet in de straten, wier plaveisel vernield is en die nog rood zijn van bloed, voor de muren, nog zwart door de boomen, het straatdeuntje der *Lampions*, dat onophoudelijk gehoord werd, te zingen. Heden morgen ben ik door de voorstad St. Antoine gegaan, en alles had toen het uiterlijk van bedrijvigheid en werkzaamheid hernomen. Het oproer is nog niet geheel ten onder, maar het zwijgt; het gevoelt zeer goed, dat de minste vertooning eene onverbiddelijke en zeer wettige onderdrukking zou ondervinden, het is eindelijk niet sterk genoeg om een' tweeden veldslag te beproeven.

Er zijn nog droevige sporen van het onheil in 't binnenste der gemoederen achtergebleven, het vertrouwen is niet hersteld en de opruerlingen moeten er wel zeer trotsch op zijn Frankrijk zoo verzwakt te toonen ten aanzien der vreemde natiën.

Ik haast mij echter het te zeggen, de zitting van heden heeft deze ongerustheid zeker veel verminderd en gunstige verwachtingen doen geboren worden. Voor de eerste maal sedert langen tijd heeft men een krachtig, eenstemmig en wezenlijk bewind gezien. De generaal *Cavaignac* heeft van het spreekgestoelte woorden doen hooren, die sedert drie maanden verwacht werden en noodwendig aan elke reorganisatie van het land moesten voorafgaan.

De nationale werkplaatsen zijn ontbonden. De heer *Cavaignac* heeft vervolgens den minister van financiën aan de vergadering eene reeks van maatregelen doen aanbieden, die tot doel hebben het vertrouwen terug te geven aan de menschen die iets bezitten en hulp te verleenen aan hen die niets hebben.

Het is niet mogelijk de democratische beginselen met meer mildheid toe te passen of waarlijk meer republikeinsche gevoelens, ten opzigte der arme klassen, bloot te leggen dan de heer *Goudchaux* gedaan heeft, niettegenstaande hij, nog slechts weinige dagen geleden, zoo grof beleedigd werd door de zoogenaamde afgevaardigden der nationale werkplaatsen. Overigens heeft de heer *Goudchaux* geweigerd zich met het beheer der financiën te belasten gedurende zekere provisioneel dictatuur, en dit strekt hem nog meer tot eer dan de uitmuntende maatregelen die hij heden genomen heeft.

De belasting op de hypothecaire inschulden is gedurende dit jaar in stand gehouden, uit aanmerking dat de tegenwoordige toestand dit vereischte. De heer *Goudchaux* heeft echter beloofd daarvoor in de plaats te zullen stellen eene belasting op de andere inkomsten, die echter niet zou toegepast worden op de geringe inkomsten.

Gij ziet dat de nieuwe orde van zaken, door de bemoeijingen van den heer *Goudchaux*, in der daad, niet in woorden zal bestaan.

De bureaux der vergadering, waarschijnlijk door dezelfde strekking geleid, redetwisten met hevigheid over de inleiding tot de constitutie. Zelfs is men er in verschillende bureaux op bedacht deze voorrede geheel te verwerpen.

Het regt tot kosteloos werk en onderwijs, algemeen uitgestrekt, geeft ook aanleiding tot ernstige bedenkingen.

— De generaal *Cavaignac* heeft den volgenden brief aan den maire van Parijs gerigt:

«*Burger maire van Parijs!*

«Ik heb uw verslag ontvangen, waarin het edele en standvastige «gedrag der maires van de 11 arrondissementen der hoofdstad en «van die der omliggende gemeenten wordt blootgelegd. Het doet «mij genoegen, dat dit verslag al datgene bevestigd wat mij reeds «bekend was ten opzigte der bewijzen van vaderlandsliefde en ge«hechtheid door de burgers gegeven.

«Het Vaderland werd gered door de republikeinsche gedachte die «al de burgers, welke het hoofd hebben geboden aan de oproer«lingen, bezielde. Het volharden in deze gedachte verzekert het heil «des Vaderlands.

«Gelief uwe dankbaarheid, in naam van Parijs, aan de burgers«maires te betuigen; wat mij betreft: ik breng hun mijn harte«lijken dank in naam van geheel Frankrijk.»

«Met opregte toegenegenheid, «(*Get.*) generaal E. CAVAIGNAC.»

— Men verhaalt dat de abt *Pavy*, bisschop van Algiers, tot aartsbisschop van Parijs zal benoemd worden. De heer *Pavy* is een bijzondere vriend van den generaal *Cavaignac*, dien hij in Afrika gekend heeft.

— De generaal *Changarnier* is bepaaldelijk tot opperbevelhebber der nationale garden van het Departement der Seine benoemd. Sedert Zaturdag heeft hij zijn intrek genomen in de Tuileriën, waar zich de generale staf bevindt.

BESCHOUWINGEN van den tegenwoordigen toestand van Frankrijk met toepassing ook op andere Europesche landen, getrokken uit den TIMES van 30 Junij.

[Dit stuk kan als een vervolg strekken op dergelijken in vorige nommers geplaatst; het is gevolgd naar de vertaling, in de *Amsterdamsche Courant* opgenomen.]

Indien het treurspel, dezer dagen in eene naburige hoofdstad gespeeld, louter het gevolg ware geweest van buitengewone en bijzondere omstandigheden, met welke wij niets te maken hadden, zoo zouden wij rustige toeschouwers kunnen zijn, de gruwelen van het tafereel met kalme belangstelling gade slaande. Ware het slechts het gevolg van partijschap of van eene betwiste erfopvolging, het zou ons met zelfhebagen op ons eigen gelukkiger lot doen terugzien. Maar dit is geenszins het geval, hoe boosaardig het karakter en de bedoelingen der volksleiders ook mogen wezen; in de omstandigheden van den parijschen opstand is maar al te veel, dat ook aan alle andere hoofdsteden gemeen is. In Parijs zien wij 150,000 menschen, die vroeger, in onderscheidene weinig voordeelige bezigheden, ten minste nog een sober middel van bestaan vonden, thans geheel zonder werk loopen en mitsdien van honger omkomen. Na maanden lang met de armoede geworsteld en hunnen laatsten spaarpenning verteerd te hebben, hebben zij zich vastgeklampt aan een hersenschimmig communistisch stelsel, welks vooruitzigten den troost hunner ellende hebben uitgemaakt. Het koningschap, dat in gebreke was gebleven hun werk te verschaffen, hebben zij omgestooten, om eene socialistische republiek te vestigen, die beloofde dit verzuim te zullen herstellen. Vier maanden lang heeft het nieuwe gouvernement, met ondragelijke kosten, beproefd in die onmogelijke onderneming te slagen. De natie wilde dien lastniet langer torschen.

Het gouvernement zag Frankrijk in verbond tegen Parijs treden, met het vaste voornemen en kans voor zich, om de bommels in hun nest te verstikken. Na veel dralen, na versachtende middelen tegen het kwaad te hebben aangewend, is de kans eindelijk beproefd geworden. De geen voordeel aanbrengende zwermen der nationale werkplaatsen zouden op taakwerk worden gesteld en over de provinciën worden verdeeld. Dit was het teeken; het is ook niet te ontkennen, aardwerken bij de vierkante roede, en verzending naar de Loire en de Garonne, om tegen de beeren te wedijveren, was slechts eene hulp in schijn voor smaakvolle en behendige ambachtslieden. Het groote getal doorzag, dat het niet anders was dan een voornis van verbanning en bood wederstand er tegen. Zij zijn deels tot rust gebragt, deels gedood. De opstand is gedempt; maar men moet niet uit het oog verliezen, dat de aanleidende oorzaak nog altijd bestaat.

Wat zal Parijs beginnen met zijn meer dan honderd duizend werklieden zonder werk, en zijn twintig duizend mobiele gardes. Wij herhalen het, zij maken de helft uit van de volwassen mannelijke bevolking der stad. Zij hebben *Lodewijk Filips* onttroond, die voorzeker alles zou hebben willen aanwenden om hun werk te verschaffen; zij hebben *Lamartine* zijne toevlugt tot eene reeks van vernederende hulpmiddelen doen nemen; zij hebben de nationale vergadering bijna onder den last der verwikkelingen doen bezwijken; zij hebben zich op de schouders van het nieuw uitvoerend bewind gedrongen en toen het pogingen begon te doen, om er hen van af te schudden, zijn zij tot opstand overgeslagen; generaal *Cavaignac* is tevens de overwinnaar en de verwonneling geworden. Hij heeft duizenden verdelgd, maar hij heeft duizenden te voeden. De moeijelijkheid is juist dezelfde gebleven, die zij geweest was, met dit enkele verschil, dat het bloedige tusschenspel niet zeer geschikt is geweest, om den weg tot eene minnelijke vereffening te banen. Wanneer de dooden eenmaal begraven zullen zijn en de onderstand, welke de vergadering heeft verleend, uitgeput zal wezen, wat zal men dan met honderd en twintig duizend hongerige werklieden en hunne gezinnen aanvangen?

Zoo wij met eene, welligt eenigzins hatelijke lastigheid op die vraag blijven aandringen, zoo is het, omdat ook wij bij de oplossing er van belang hebben. Onze lezers weten maar al te goed, dat vele takken van handel aan toenemende kwijning lijden. De zaak is zoo: om het even wat er ook de oorzaak van moge wezen. In de hoofdstad vindt nagenoeg elke klasse van werklieden algeduríg minder aanzoek om hare diensten, en uit de provinciën zijn de berigten niet gunstiger, en hoe langer de onrust en het wantrouwen duren, hoe meer die navraag nog zal afnemen, hoe minder zij te leveren zullen hebben, en hoe meer de welgesteldheid, de welvaart, de verdiensten en de middelen van bestaan zullen afnemen. Laat geene klasse zich een oogenblik verbeelden, dat zij alleen bij uitzondering van het algemeene ongeluk bevrijd zal blijven. In Frankrijk deelt het geheele land in den rampspoed van de hoofdstad. De landeigenaren ontvangen geen huur en kunnen zelfs hunne hoeven ter nauwernood verhuren; de pachters kunnen geen geld van hunne schuldenaren bekomen. De kapitalisten, die hun geld op pandbrieven uitzetten, en deze maken een groot gedeelte uit van de rijkste bewoners van Parijs, kunnen noch kapitaal, noch renten bekomen. Er wordt, deels uit voorzigtigheid, deels uit noodzakelijkheid, al minder en minder verteerd. En op dit oogenblik is het hier even zoo. De winkels, die artikelen van weelde verkoopen, hebben nu reeds van de vreesachtigheid of van het onvermogen van hunne gewone kalanten te lijden. Is dit nu reeds het geval in het hart van den zomer en van het beste saisoen, hoe zal het dan niet wezen, eer de winter voorbij zal zijn? Het is geenszins overdreven te voorspellen, dat men alsdan duizenden zonder werk zal zien loopen, zonder dat zij iets anders te doen zullen hebben, dan de ongerijmde droomerijen of onbeschaamde misleidingen van communistische schrijvers en voorlezers te zwelgen. Ook hier deelt men dus reeds in de onheilen van Frankrijk.

Wij moeten ons evenwel niet aan deze voorspellingen overgeven, zonder tevens daarbij op te merken, wat wij in ons voordeel hebben. Het gezond verstand onzer bevolking is hoofdzakelijk in ons voordeel. Zij is het niet, die pogen zal den handel, door listige opruijing tot opstand, te doen herleven. Zij is het niet, die pogen zal door oproeren eenen nood te lenigen, die door de angstvalligheid van het publiek alreeds verergerd wordt. Zij is overtuigd, dat haar lijden niet te verhelpen is door barrikades en moorden en het daardoor noodzaken van het gouvernement, tot het aanwenden van kostbare tegenmaatregelen.

Zij is overtuigd, dat zoo bestierders van ondervinding niet in staat zijn het hoofd aan de moeijelijkheden te bieden, onervaren theoristen en rustelooze fortuinzoekers, al zijn zij overigens ook achtingswaardig en braaf, dit niet beter zullen kunnen doen. Zij is het niet, die haar lijden in bloedige letters zal ter neder schrijven. Zij is het niet, die hare nooddruft door moord zal bezwaren.

Nog een ander gewigtig punt hebben wij in ons voordeel. De instellingen zelve van het land bevatten een krachtig tegengif tegen het venijn der leerstelsels van het communismus. Republikanismus en socialismus hebben te vergeefs hunne tanden gewaagd aan eene regeling van zaken, die den behoeftigen aanspraak op werk of op onderstand geeft; juist dit was het zwakke punt van het ongelukkige Frankrijk. Op het eigen oogenblik, dat de republiek in Februarij geproclameerd werd, ontwrongen de barrikaden-helden aan het provisioneel gouvernement een besluit, dat nu nog een gedeelte van de Fransche wetten uitmaakt en vaststelt, dat de Staat aan al zijn burgers werk moet verschaffen. Nog nauwelijks was dit beginsel vastgesteld, of de werklieden waanden dat hun fortuin daardoor gemaakt was. Hier evenwel doorzag en ieder klaar, dat het onder de bijzondere omstandigheden in welke Parijs verkeerde, en onder het stelsel der maatschappelijke inrigtingen van Frankrijk, eene volstrekte onmogelijkheid was, dit beginsel ten uitvoer te leggen.

Frankrijk is, door het gebrekkige van zijne instellingen en het gemis van wetten voor het armwezen, geheel opengesteld geworden voor de misleidingen van het communismus. De zich in Parijs bevindende duizenden, die zonder werk loopen en van nooddruft vergaan, hebben zich gretig gehecht aan een buitensporig leerstelsel, dat beloofde dit gebrek te zullen verhelpen. Op den staat hebben zij de geheele verantwoordelijkheid geworpen, om hun duurzaam werk te verschaffen en zulks op eenen vasten voet te organiseren. De proef is genomen en mislukt. Het nieuw uitvoerend bewind heeft zich, door den toestand van zijne schatkist, genoodzaakt gezien het stelsel van nationale werkplaatsen weder op te geven en door taakwerk of werk bij nuttige ondernemingen te doen vervangen. De werklieden bleven zich onstuimig op het besluit van Februarij beroepen en bekwamen van *Lamartine* ten antwoord, dat hij niet weigerde hen te laten werken, maar dat hij er op moest aandringen, dat hun werk iets degelijks zou opleveren. Van daar de opstand en aldaar hoe de beide gebeurtenissen van Februarij en Junij de gevolgen geweest zijn van de vorderingen van het zonder werk loopende werkvolk en van het gemis van maatregelen, om het duurzaam van werk te voorzien of op eenige andere wijze te ondersteunen.

LAATSTE BERIGTEN.

Het Noorden. — Hadersleben is op nieuw door de Denen ontruimd. De generaal *von Wrangel* was den 28 Junij met het meerendeel zijner troepen uit zijne cantonnementen tusschen Flensburg en Apenrade opgebroken, daar hij vernomen had dat de Denen zich in de sterke stelling bij Hadersleben verschanst hadden en voornemens waren eenen slag te aanvaarden. Den 29 stonden de duitsche troepen tegenover genoemde stelling; doch in den vroegen ochtend van den 30 waren de Denen weggetrokken. Op den aftogt werden eenige Denen gevangen gemaakt. De generaal *v. Wrangel* denkt de inlandsche grenzen niet te overschrijden.

In Sweinemünde zijn, voor het eerst sedert langen tijd, ongehinderd 2 amerikaansche schepen ingeloopen; zoo het schijnt, ten gevolge van de nadrukkelijke vertoogen die de Vereenigde Staten aan de deensche regering hebben ingeleverd.

Duitschland. — Te Donau Eschingen in Baden is den 27 Junij een ligte schok van aardbeving, vergezeld van een onderaardsch gedruisch, gevoeld.

Italie. — De toestand van Venetie wordt steeds bedenkelijker. De Oostenrijkers snijden allen toevoer af, en verscheiden vaartuigen waren door het oostenrijksche geschut, den 23 Junij zwaar beschadigd.

— Uit Napels verneemt men van den 23, dat op nieuw eene uitbarsting die hoofdstad bedreigt; de koning had echter besloten zich tot het uiterste te verdedigen.

In Messina wordt steeds met verbittering gestreden.

Malta schijnt, geheel in strijd met het vroeger aldaar voorgevallene, thans de zetel te zijn van waar pogingen tegen de italiaansche liberalen worden aangewend.

Te 's Gravenhage, bij GEBROEDERS BELINFANTE.